

Το πάθος της καχυποψίας (Β΄ Κορ. 1,21-2,4) (Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ)

/ [Πεμπουσσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

«εγώ δε μάρτυρα τον Θεόν επικαλούμαι»

Σε πάρα πολλούς ανθρώπους υπάρχει το πάθος της καχυποψίας. Καχυποψία είναι η κατάσταση εκείνη (πρωτίστως) που υποψιάζεται κάποιος ένα κακό αξιολογώντας διάφορα γεγονότα. Επίσης καχυποψία είναι η υποκειμενική εκτίμηση διαφόρων καταστάσεων μετά απο διεργασία πολλών συλλογισμών μας που δεν είναι πάντοτε ορθοί. Μερικές φορές ταυτίζεται η καχυποψία με την υπόνοια. Ο απόστολος Παύλος χωρίς να το θέλει έγινε αιτία να πέσουν μερικοί Κορίνθιοι Χριστιανοί, που ήταν πνευματικά του τέκνα, σε καχυποψίες απέναντι στο πρόσωπό του. Πολλές φορές αναγκάσθηκε να απολογηθεί ο Απόστολος: «η εμή απολογία τοις εμέ ανακρίνουσιν αύτη εστι» (Α΄ Κορ. 1,23). Ας δούμε εκτενέστερα το πάθος αυτό.

Πως εκδηλώνεται το πάθος της καχυποψίας;

Πολλές φορές η καχυποψία των ανθρώπων δεν είναι μόνο για κακό αλλά και για καλά πράγματα. Όταν εμφανίσθηκε ο Ιωάννης ο Πρόδρομος, υπήρχε η καχυποψία και η υπόνοια μήπως αυτός είναι ο Χριστός. Οι Ιουδαίοι απέστειλαν σ' αυτόν ιερείς και λευίτες για να τον ερωτήσουν «συ τις ει;» (Ιω. 1.19). Στο σημείο αυτό ο ιερός

Χρυσόστομος μας λέγει πως οι επίσημοι Ιουδαίοι, επειδή ήταν πολυπράγμονες, βάσκανοι και περίεργοι, γι αυτό και διακατέχονταν από το πάθος της καχυποψίας. Ο Ζηγαβηνός γράφει πως «ως αγνοούντες» ερωτούν, ενώ εγνώριζαν τα πάντα. Ο Πρόδρομος όμως με την απάντησή του αναιρεί την πονηρή γνώμη τους. Ο καχύποπτος πολλές φορές κάνει τον ανήξερο, πως δεν ξέρει τίποτε, μέχρις ότου εκμαιεύσει αυτό που θέλει.

Ο διάβολος ήταν καχύποπτος απέναντι στον Χριστό. Αγνοούσε την πραγματική υπόσταση του Χριστού. Δεν μπορούσε να καταλάβει τι ακριβώς είναι το πρόσωπο του Κυρίου. Άνθρωπος ή Θεός; Τον έτρωγε η καχυποψία μήπως είναι Θεός. Μάλιστα του έκανε και διάφορα γυμνάσια. Οι πειρασμοί ήταν δοκιμαστικές τομές για να ερευνηθεί το έδαφος του Χριστού. Αφού τον πείραξε σαράντα ημέρες, εκνευρίσθηκε και έφυγε: «και συντελέσας πάντα πειρασμόν ο διάβολος απέστη απ' αυτού άχρι καιρού» (Λουκ. 4,13). Στον απόστολο Παύλο η καχυποψία ήταν ένας διαρκής πειρασμός. Εμφατικά αναφέρει: «ο δε ποιώ, και ποιήσω, ίνα εκκόψω την αφορμή των θελόντων αφορμήν» (Β' Κορ. 11,12). Ήθελε ο απόστολος Παύλος να κόψει την αφορμή των σχολίων εις βάρος του. Καχύποπτοι, ραδιούργοι, κουτσομπόληδες ψάχνουν αφορμή για να ικανοποιήσουν την περιέργεια και υπόνοιά τους.

Η καχυποψία στα πράγματα του κόσμου

Η καχυποψία είναι σε πολλά πράγματα του παρόντος κόσμου. Π.χ. ένας έχει πολλά χρήματα και εξ αιτίας του πλούτου «πάντας δι' υποψίας έχει», γράφει ο Μ. Βασίλειος. Ακόμη και τα παιδιά του όταν μεγαλώσουν, τα βλέπει σαν υπόπτους για να τον κληρονομήσουν. Συχνά λέγει πως όσοι τον πλησιάζουν, τον πλησιάζουν για τα χρήματα. Υποπτεύεται τα πάντα.

Ας δούμε πάνω σ' αυτό τη γνώμη του ιερού Χρυσοστόμου: «λογικού βίου ζων ο

τοιούτος και τας σκιάς υποπτεύων, και πάντας τρέμων και δεδοικώς». Ο καχύποπτος δεν έχει πάνω του την αρετή της απλότητας. Χρησιμοποιεί το ψέμα για να επιτύχει του σκοπού του. Εάν ζει διπλή ζωή τότε αυτό τον κάνει πιο πολύ καχύποπτο. Υποψιάζεται τα πάντα. Μπορεί να δημιουργήσει φασαρίες για το τίποτε και να κατηγορεί άδικα τους ανθρώπους πως τάχα είπανε γι αυτόν λόγια ή κάνανε κάτι εις βάρος του.

Η καχυποψία μπορεί να βασανίζει ανθρώπους και για τα προσωπικά τους ακόμη ζητήματα. Παράδειγμα η πορνεία και η απιστία. Πάντοτε, πιο πολύ στις ημέρες μας, ανθεί το αμάρτημα της μοιχείας και της πορνείας. Πόσες καχυποψίες δεν έχουν αναπτυχθεί σε πορνικές καταστάσεις. Εάν υποψιασθεί ο ένας εκ των δύο συζύγων πως απατάται, αρχίζει το μαρτύριο. Γιατί μίλησες με τον τάδε; Άργησες να γυρίσεις το βράδυ. Αν υπάρξουν και κάποιες ενδείξεις, τότε η κατάσταση γίνεται πιο τραγική. Οι σύζυγοι δεν τρώνε γλυκό ψωμί.

Τα κακά της καχυποψίας

Η καχυποψία μπορεί να διαλύσει οικογένειες και φιλίες, να κάνει να ψυχρανθούν φίλοι, να δημιουργήσει άγχος, φοβίες που είναι δυσθεράπευτες, να αλλοιώσει την αλήθεια, να καταδικάσει αθώους, να κάνει τον λογισμό μας να πλανηθεί και πολλά άλλα. Αυτός που έχει κομπλεξικές καταστάσεις, είναι κατά κανόνα και καχύποπτος. Ο απλός και άδολος που ζει και βιώνει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος δύσκολα προσβάλλεται από τη νόσο αυτή. Είναι πιο προσιτός στους άλλους και πιο πιστευτός. Ό,τι λέγει είναι αλήθεια και δεν έχει ουδεμία σχέση με την ψευδολογία.

Αγαπητοί αδελφοί, ας αποφύγουμε την καχυποψία και ας ζήσουμε την απλότητα του Αγίου Πνεύματος. Αμήν.

Πηγή: Φραγκάκου Ιωήλ (μητρ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας), Ο Επιούσιος Άρτος. Ομιλίες στα Αποστολικά και Ευαγγελικά Αναγνώσματα , εκδ. Αποστολική Διακονία, Αθήνα 2009.